

Meditatie

Tekst: Frans van Grol

Zij lieten hen gaan... Handelingen 13: 3c

Toen vastten en baden zij, en hun de handen opgelegd hebbende, lieten zij hen gaan.

'Broeder X is aangenomen voor het zendingswerk, maar we kunnen hem eigenlijk niet missen in onze gemeente. Hij betekent zoveel voor ons.'

De gemeente van Antiochië is nog maar net ontstaan. Joodse christenen hebben de gemeente gesticht. Zij zijn door de hevige vervolgingen in Jeruzalem naar Antiochië gevlucht. Eerst verkondigen zij het Evangelie alleen aan de Joden in de stad. Er zijn echter onder hen ook een aantal Cyprische en Cyrenéïsche mannen die zich tot de heidenen wenden. De Heere zegent deze prediking op ruime wijze. Binnen korte tijd komen veel heidenen tot het geloof in Christus.

Het wordt een veelzijdige en veelkleurige gemeente van Joden en heidenen uit alle rangen en standen van de samenleving. Het is best bijzonder dat de cultuurverschillen blijkbaar niet leiden tot onderlinge ruzie en onenigheid. De gemeente is zeer betrokken op het zielenheil van de naaste die nog onwetend is en Christus niet kent. Er is in Antiochië sprake van de eerste liefde. Als Christus waarde krijgt en Hij in het oog is, gun je het ook je naaste. De volgelingen van Jezus worden daar in Antiochië niet voor niets voor het eerst 'christenen' genoemd. Van Hem zijn ze vol en waar het hart vol van is, loopt de mond van over.

Deze eerste christenen zijn met een verlangen vervuld: het verkondigen van het Evangelie aan de onbekeerde naaste. Ze zijn beslist niet naar binnen, maar vooral naar buiten gericht.

In totaal heeft de gemeente vijf profeten en leraars: Bárnabas, Simeon, Lucius, Mánahen en Saulus. Een kleine kerkenraad. Deze kerkenraad heeft genoeg te doen. Er

is meer dan genoeg werk. Toch zegt de Heilige Geest tijdens de eredienst: 'Zondert Mij af beide Bárnabas en Saulus'. De Heilige Geest roept 40% van de ambtsdragers tot het zendingswerk. Wat een wonder als dit ook in uw gemeente mag gebeuren! De opdracht van Christus, 'Gaat dan heen...' kan geen uitstel lijden.

Laatst zei iemand: 'We kunnen onze broeder eigenlijk niet missen in onze kleine gemeente.' Deze uitspraak is best te begrijpen. Kleine gemeenten worstelen soms om de ambten vervuld te krijgen. In Antiochië accepteert de gemeente het woord van de Heilige Geest echter onvoorwaardelijk. We lezen dat ze vasten en bidden, hen de handen opleggen en hen laten gaan... De hele gemeente staat er pal achter.

Ze laten hen gaan.. Maar ze laten Paulus en Bárnabas niet zomaar gaan. Ze hebben dit gedaan...

1. In geloof, met het zicht op Jezus.
2. In vertrouwen dat de Heere als een Vader voor hen en de gemeente van Antiochië zou zorgen.
3. Met de hoop en de verwachting dat de Heere de heidenen tot bekering zou leiden en dat dit tot zegen zou zijn voor de gemeente in Antiochië.
4. Met blijdschap dat ze als gemeente door de Heilige Geest verwaardigd waren om dit werk ter hand te nemen.

Heeft u als gemeente nog geen uitgezonden werkers? Of zijn er slechts enkelen van u uitgegaan? 'Bidt den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote' (Luk. 10: 2b).